

SP/Sy.

Gyllenhaal, M.

Fyra sånger.

Ex.B.

K. M. A.

FYRA SÅNGER

med accompagnement

af

Piano Forte.

Charlotte Åkerhielms Minne

Tillegnade

af

EN SÖRJANDE VÄN.

Stent af Belling i Stockholm.

[1829]

N° 1.

Stjernasången.

Orden af Tegner.³

Andantino

Stjer - nor - na blin - ka ner på min öd - sti - ga stig — Stjer - nor - na

vin - ka bröt - ta - de van - dra - ren till sig —

2.
O den som hade
vingar som fåglarne ha
Broder, hur glade
skulle dit uppåt vi dra!

3.
Ser du, på randen
utaf den gyllene in,
lyran i handen,
står der en engel så skön.

4.
Vänligt han nickar
ner till den skuggiga jord.
Ser du hans bläck?
Hör du den hvitkandens ord?

5.
Plötsligen Guden
griper i strängarnas gull.
Lyssna, till ljuden!
Verlden af sången är full.

6.
Strömmen och strömmen,
toner! jag känner er väl.
Oftu i drömmen
hörde jag er i min själ.

7.
Säkert bland vänner
såg jag och engeln en dag.
Säkert jag känner
sångarens anletsdrag.

8.
Ännu med smärta
(smärtan bland slaggerna bor)
djupt i mitt hjerta
suckar hans fängslade bror.

9.
O huru fången
längtar i stjernornas sken!
O huru sången
går genom merg, genom ben!

10.
Starkare ljudar
sången från stjernorna ner.
Vandrante Gullar,
tagen mig hastigt till er.

4.
N° 2
Allegretto

Wägen.

Orden af Nicander.

Mitt lif är en väg, som
rö... res en tid, i sval... lund... de tåg vid vin... där nas strid: när
lugn blir på huf och vin... den är lyst då slum... rar hon

5.

rallent.

af vid strömmen den hon kysst.

2.

Hon lägger sig ner
 till ro i det blå:
 hon synas ej mer
 men finns der ändå.
 Af världshafvet ju
 en droppe hon är:
 och solen ännu
 kan spegla sig der.

6. *Nº 3.**Drömmen. till Laura.**Orden af Beskow.**Andantino.*

Tag dröm-de du en blom-ma, var, en fjä-ril jag med gyll-ne vin-går-det

öpp-na skö-tet åt skarn bar, från blad, till blad, han dru-cken singlar, vid

må-nans glans han satt — der kvar och kyss-te tä-ren från- dess ö-ga.

*accelerando.**Lento.**à tempo*

7.

kom så en vind - det morgon var - och drömmen flyd- de till det

hö - ga!

risoluto.

2.

Jag drömde Du som stjärna satt
 uppi det blåa fästets panna,
 och wandraren i jordens natt,
 sågs håpen vid dess skänket stanna,
 men, som ett moln jag sagde flöt
 på himlen fram, hvars glans Du pryde
 och i en dimma stjärnan stöt,
 tills dagen kom - och drömmen flydde.

3.

Jag drömde Du ett echo var,
 och jag en sång af hjertat skrifven,
 hvar ton, som jag i rymden bar
 blef af din stämma återgifven;
 det ord du trognast gaf igen
 som jag på dina läppar läte.
 Jag älskar! O jag hör det än,
 det är ej dröm att du det sade.

8. N° 4
Grazioso.

Jag vill ej drömma mer.

Orden af Beskow.

En bild af O skul den och våren är kärlek

i ditt öga ler, och trohet blickar genom tårer:

men jag vill icke drömma mer, nej nej jag vill ej drömma mer!

2.
Skön är väl blomman, som du bjuder
och fjärrin om dess kyssar ber
och skönt från läppen löftet ljuder
men jag vill icke drömma mer.

3.
Följ dig ett hjerta och en kydda/
der vänskap gästas, glädjen ler,
sjöng koppels röst i dagar flydda.
men jag vill icke drömma mer!